17/04/2020

ΜΑΡΤΥΡΙΑ: Κλειστές εκκλησίες και διωγμοί δεν έσβησαν την πίστη μας

/ Επικαιρότητα

“Η πίστη δεν μπορεί να χαθεί. Το φως της δεν μπορεί να σβήσει επειδή οι εκκλησιές είναι κλειστές. Καίει μέσα μας”

Η Μαρία Κ. ζει στην Ελλάδα εδώ και περίπου δέκα χρόνια σε κάποια από τις γειτονιές της Αθήνας. Είναι από το Ιράν. Βαπτισμένη στον Άγιο Νικόλαο Αχαρνών, αλλά η πίστη της στον Χριστό ξεκίνησε από την εφηβική της ηλικία. Δέχεται να μιλήσει στο Πρακτορείο Ορθοδοξία για την πίστη, αλλά δεν αποκαλύπτει το πραγματικό της όνομα. Φοβάται ακόμα τους ομοεθνείς της μουσουλμάνους.

Η Μαρία πρώην Σαχάρ “ασπάστηκε” τον Χριστιανισμό πολύ πριν βαπτιστεί. Ωστόσο, σε μία χώρα που οι Χριστιανοί διώκονται, κυρίως όσοι ήταν πριν μουσουλμάνοι, η πίστη στον Ιησού ισοδυναμεί με διακρίσεις, βασανισμό, ακόμα και θάνατο.

Η ίδια κράτησε κρυφή την πίστη της. Μια φθαρμένη χάρτινη εικόνα της Βρεφοκρατούσας Παναγίας ήταν το στήριγμά της. Και το καντήλι που το άναβε, για πολύ λίγο, καθώς ούτε τα αδέρφια της έπρεπε να ξέρουν.

“Μαζευόμασταν λίγοι πιστοί σε σπίτια. Διαβάζαμε τα Ιερά Κείμενα, προσευχόμασταν και παρακολουθούσαμε Λειτουργίες από το Ίντερνετ. Δεν καταλαβαίναμε τα λόγια γιατί συνήθως βλέπαμε τις Λειτουργίες από το Οικουμενικό Πατριαρχείο” μας λέει.

“Αρχικά νόμιζα ότι το Φανάρι ήταν στην Ελλάδα. Η χώρα που ζω τώρα πάντα με

μάγευε. Οι εικόνες από τα άσπρα εκκλησάκια με τον σταυρό δίπλα στη θάλασσα ήταν για μένα όνειρο ζωής. Και τα κατάφερα” τονίζει.
Η Μαρία, έχει παντρευτεί με Έλληνα έχει τέσσερα παιδιά, και δεν έχει πλέον δεσμούς με τη χώρα της. Πηγαίνει στην Εκκλησία κάθε Κυριακή. Τώρα είναι στο σπίτι της, αλλά δηλώνει ότι δεν φοβάται:
“Μπορούμε να πάρουμε ένα μεγάλο μάθημα από τους Χριστιανούς που διώκονται ανά τον κόσμο, αλλά κρατούν την πίστη τους ζωντανή. Να διδαχθούμε από αυτούς. Δεν έχουν εκκλησίες, δεν μετέχουν σε Μυστήρια δεν μεταλαμβάνουν. Κι όμως πιστεύουν βαθιά. Προσεύχονται. Έχουν κάνει τα σπίτια τους εκκλησίες. Γονατίζουν μπροστά από την Παναγιά και με δάκρυα στα μάτια ζητούν συγχώρεση, στήριγμα και βοήθεια. Και όχι μόνο δεν κάμπτονται από τις διώξεις, αλλά ο Χριστιανισμός ανθίζει” τονίζει.
“Αυτές τις ημέρες θυμήθηκα και πάλι το παρελθόν. Μίλησα στα παιδιά μου για το πόσο σημαντικό είναι να κρατήσουμε την πίστη μέσα μας. Να διώξουμε τον φόβο και να αφήσουμε χώρο για τον Θεό. Τους έδειξα και τη φθαρμένη εικόνα. Την έχω πάντα μαζί μου για να μην ξεχνώ ότι ο Θεός δεν με άφησε ποτέ. Ακόμα κι όταν δεν είχα εκκλησία να πάω”.

Φωτογραφία αρχείου